

de, celo posamezne občine po deželi so že storile to porekod. Zakaj pa ljubljanska mestna občina nič ne stori v tem pogledu, gosp. ljubljanski podžupan? Tako piše »Resnica«. Nenamno nič proti temu, ako bi se to zgodilo, prav in umestno bi bilo. Ali na misel nam pride pri tem nasvetu drugo dejstvo. Občinski svet ljubljanski je že dvakrat votiral manjše vse za dolga-de ljubljanskemu učiteljstvu. A kaj se zgoditi? Večina deželnega odbora vojvodine kranjske je vsakikrat sistirala skoč občinskega sveta ljubljanskega, menda iz same ljubezni in naklonjenosti napram učiteljstvu. Pisava »Resnice«, priznanega glasila večine našega deželnega odbora, se prav nič ne strinja z njegovim postopanjem in delovanjem.

— Iz ljudskošolske službe. Za suplenti so imenovane: Josipina Blumauerjeva v Studenem, Marija Divjakova v D. M. v Polju, Gabriela Högljerjeva v Grancicah na Kočevskem, Stanka Budnajeva v Smilatu pri Novem mestu in Hermina Stienova v Polhovem Gradišču, Ana Dovganova v Trnovem na Notranjskem, za suplenta v Tržiču pa Ivan Golmajer; za začasne učiteljice so imenovane: Alečija Komljančeva v Škocjanu, Pavla Štrumblijeva v Zgornji Sušici in Bernarda Strižičeve na Vačah; začasno vodstvo deške ljudske šole v Trnovem na Notranjskem je poverjeno odnotnemu učitelju Fortunatu Lampretu.

— Na vprašanje, zakaj ne priobčimo zadnjega izida učiteljskih vspomognostnih izpitov za ljudske in mešanske šole pred ljubljansko izprševalno komisijo, odgovarjam, da nismo dobili nikakega poročila. Dostavljanje uradne Lai-bacher-Zeitung, ki priobčuje izide, nam je upravnštvo ustavilo ob izbruhu vojne in s tem odvezalo dolžnosti, da bi prevajali iz nemščine uradno šolska poročila iz tega lista.

Štajerske vesti.

— š — Tovariš Luknjar Franc, poročnik pri 26. str. pp. — prej učitelj pri Sv. Juriju ob Ščavnici, je prejel kot tretje odlikovanje vojaški zasluzni križec III. razreda z meči.

— š — Franc Schneider, nadučitelj v Cezanjevcih pri Ljutomeru je opasno zbolel ter se zdravi v radgonski bolnišnici. Želimo skorajšnje okrevanje.

Iz Dalmacije.

Na glavnoj godišnjoj skupštini učiteljskog društva splitskog kotara, obdržanoj dne 7. IV. u Splitu, bila je jednoglasno priljubljena sljedeća rezolucija:

»Učiteljsko društvo za školski kotar Split, stoeći na stanovištu narodnog jedinstva i slobode, te bezuvjetnog narodnog samoodredenja, izjavljuje se za slobodnu, nezavisnu i na demokratskim temeljima uređenu državu Hrvata, Srba i Slovenaca, jer samo u takovoj državi moći će se narod kulturno podignuti.

Izriče svoju zahvalnost Jugoslavenskom klubu u Beču za njegovo odlično držanje u radu za narodnu slobodu.«

Iz Zagreba.

Nevednost je največja nesreča. Hrvatski listi poročajo, kako strašno razgrajajo med hrvatskim ljudstvom nalezljive bolezni, ki kose ljudi trumoma. Najprej so imeli grižo, zdaj imajo koze. Vdib odredbam oblasti, zdravnikov, varnostnih organov, svarilom po časopisu je ljudstvo brezbrizno zamikarmo. Če bi vojaštvo siloma ne prigajalo občinstva, zlasti vojakov, da se čuva okuženja, bi bila epidemija še groznejša kakor je. Isti pojav, kakor zdaj s kozami, se je videl tudi poleti med razširjenjem griže, ki je razsa-

jala po vseh in mestih. Zdravstvene razmere so danes na Hrvaškem naravnost obupne. Po številu smrtnih in bolezniških slučajev je Hrvaška med prvimi v Evropi. Samo policijske in zdravstvene odredbe ne poboljšajo ljudstva, ki se sploh ne briga za svoje zdravje in življenje. Hrvatski kmet je fatalist, veruje v usodo, kakor vsi neizobraženci. Zato ni čudno, da naležljive bolezni med kmeti naravnost divajo, kadar se pojavi. Umrljivosti otrok, zlasti nezakoncov, je naravnost ogromna; a umrljivosti na jetki (nad 10.000 vsako leto) je največja v vsej Evropi. Obolelost na siphilitti in egiptovski očesni bolezni škoduje strašno Hrvatom, otroške bolezni in radovoljno zatiranje ploda uničuje hrvaško narodno moč. Vojna je uničila mnogo tisoč Hrvatov, a zdaj jih ubijajo še epidemije. »Obzor« vprašuje: »Pa što nam ona Velika Hrvatska, Velika Srbija, Jugoslavija i samoodredenje, kad ne ce biti ljudi?« »Obzor« ima prav, ko trdi, da se bodo po vojni obranili samo oni narodi, ki bodo močnejši po številu in delavnji sili. Treba je torej zavesti kulturo med narod, med ljudstvo, v poslednjo kmetsko kokoč, ker velikomestne razvade v Zagrebu bratov Hrvatov ne bodo rešile. Ni dovolj, da so Zagreb, Sarajevo in Belgrad krasna moderna mesta, treba je, da je ljudstvo izomikan, da zna čitati in pisati ter da uboga svoje učitelje in voditelje.

Slošni vestnik.

Povsod enaki! V mestnem zastopu Dunajskem je vprašal socialno demokratični mestni odbornik Skaret dne 21. t. m. župana ekscelenso Weisskirchnerja, aka misli dne 1. aprila nakazati draginjsko doklado, ki je bila dovoljena že dne 1. julija 1917. učiteljicam ženskih ročnih del. Župan je odgovoril, da so pozvedovanja o stanju teh učitelic zelo obširna, upa pa trdno, da se izplača podpora s 15. apr.

Razgled.

Odkod tako pomanjkanje živil? Na zimo rekvirana živila so bila navadno slabo spravljena ter se so pokvarila. V rokah kmeta bi bila ostala nepokvarjena in naj bi se bila potem na spomlad rekvirirala. Posebno grdo se je delalo s krmo in krompirjem. Večkrat so spravljali moker krompir, da je potem hitro segnil, ali pa so ga pustili v vagonih zmrzovati. Časniki so poročali, da celo s ludobnim namenom, da so ga potem tovarnarji poceni dobili za kuhanje spiritu, ker ni bil več za drugo rabo. Tako ravnanje je pač veleizdajalsko, ker pri tem ne trpi samo civilno prebivalstvo, ampak tudi vojaštvo. S tem se tudi zmanjšuje odporna sila armade. Taki spekulante so pravi zavezniki našiljencev in sovražnikov in zaslužijo najhujšo kazeno.

»Nar. Politika« poroča: V minulih dneh se je vršila v Jičinu razprava o ostalini po Antonu Heimannu, učiteljskem kandidatu v Jičinu, ki je padel na ruski bojni pot. Bil je cesarsko-majstreti mladenič, a vzoren člancnjub in človekoljub. V svoji poslednji volji je volil Osrednji šolski Matič 28.000 K, društvo Komensky za slepe 6436 K in rovežem v Jičinu 500 na Dumaju 28.000 K. Deylovemu zavodu krov.

V »Slovencu« beremo to - le značilno vest: Kako je neki deželni odbornik načrtao učiteljice. Neki deželni odbornik in član deželnega šolskega sveta je osebno naročal lansko spomlad učiteljicam, ki se nahajajo v bližini fronte, naj delajo prošnje za podpore, češ, da dobre učiteljice, ki služujejo v bližini fronte, ako naravnost prošnjo, neko posebno vojno doklado. Povedal jim je, kako naj delajo prošnje in rekel, naj jo kolekujajo z eno krono. Sedaj, po preteklu več kot enega leta, so pa doble dotične gospodinje obvestilo — da ne dobre podpore — ampak da so kaznovane, ker niso kolekovaše prošnji z dve-

ma kronama. Kdo je ta odgovornik? Radi bi poznali to mož - besedo.

Književnost.

Mladinski list Zvonček ima v 3. letosnjiku naslovnico opeko in zanimivo vsebino: Fr. Rojec: Roži. Pesem. Fran Žgur: Ptička. — Žalost. Pesmi. Ivanka Kocijanova: Kdo sem jaz. Pesem. Antonija Germkova: Junaska Milena. Povest. Leon Poljak: Pod križem. Pesem. Pod križem. Podoba. Fr. Rojec: Spoštuj starost. Mladinska enodejanka. Fran Žgur: Rasti, rasti, travica! Pesem. Josip Vandot: Kekec na ludi poti. Planinska pripovedka. Učiteljska tiskarna. Podoba. Fr. Rojec: Cvetoči črešnji. Pesem. † Egon Jezeršek. Podoba. Fr. Palnak: Slike iz življenja. S podobo. Pouk in zabava. Kotiček go-sposa Doropoliskega.

Die wichtigsten Strömungen im pädagogischen Leben der Gegenwart von A. Herget. I. Teil 2. Aufl. Zaloga A. Haase, Praga. Dunaj. Lipsko. Cena 3 K in 20% drag. dokl.

Zdi se mi vredno seznamiti slovensko učiteljstvo s to knjigo, — vredno zaradi mene aktualne vsebine. — Z željo po miru goji se že sedaj povsod stremljenje po kulturnih vrednotah, — in ko se bodo viračali naši učitelji bojevaniki v svoja kulturna narodna svetinja, ni dvoma, da se bodo hoteli seznamiti čim le prej mogoče z najnovejšimi pojavili na pedagoškem polju sedanjega časa. Potem jim bo mogoče presoditi, kako jim bo uspešno delovali za svoj narod. Težko da bi imeli do tedaj Slovenci v ta namen primerno knjigo. Dokler tega ne bo, bo izvestno dobro služila zgoraj imenovana.

Prvi del seznamni na 140 straneh, kam stremini v sedanjem času vzgojevalna veda, seveda v prvi vrsti nemška. Ne pušča pa v nemar važnih dogodkov na vzgojnem polju Francozov, Angležev, Amerikancev in Italijanov v toliko ne, kolikor jih je treba poznavati v razumevanje splošnega toka v vzgoji. Knjiga je pisana stvarno. Ne upošteva le pedagogov samo ene struje, ne samo enega prepričanja: kar ima dobrega, je omenjeno pri vsaki, naj bude verska, splošno moralna, katoliška, protestantska ali svobodnomiselnja. Odiklana pa, kar je pogubnega. Ze v knjigi sprejetih 9 slik znanih pedagogov znači stališče knjige, med drugimi slike dr. G. Kesschensteinerja, dr. A. Lichtwarka, prot. Fr. W. Foersterja. Naslovi štirih glavlj: umetniška vzgoja, delovna šola, državljanska šola, moralna pedagogika pa nam povedo na kratko vsebino dela.

Ni mogoče opozoriti na vsako zrno, ki je tu vsejano: pa kar je, je lepo in dobro, da more navduševati vsakega vzgojevalca, vsakega učitelja Lichtwark n. pr. klici: »Kar stori poedini učitelji iz sebe, to stvari ob enem iz mnogih zarodov svojih učencev, katerim živi.«

Avtor nam svoje prepričanje sam odkriva, ko pravi: »Imamo zaradi mnogih narodov v naši monarhiji pri državljanski vzgoji to veliko težkočo, da moramo iskati pot, na kateri se nam posreči pri vsej navdušenosti za svoj narod vendar tudi navduševati za skupno delo z vsemi drugimi v službi državne ideje. Pogoju temu je, da učitelji ni strankarski fanatici, ampak pravi Avstriji, kakor je teh žalibog vedno manj v parlamentu. Kako bi se bilo poprijeti na avstrijskih tleh državljanske vzgoje, ta problem je še treba razrešiti v svoji celoti...«

In na koncu dotičnega odlomka navaja značilne besede A. Matthiasove: »Kakor more uspevati zdrava vzgoja le v hiši, kjer vlada soglasje in mir, pa je tam nemogoča, kjer vlada pod isto streho neuspravljiv prepričanje in ostudno ruvanje, tako tudi ne bo blagoslova na našem političkem življenju in na vzgoji, da bi okrevalo to življenje, če socialni mir ne ustvari-

ri medsebojnega sporazumevanja in zupanja.«

II. del te publikacije ima 12 slik in obravnavava naslednja poglavja: eksperimentalna pedagogika, socialna pedagogika, individualna pedagogika, nacionalna šola, naravna vzgoja. Stane 2 K 40 vih. + 20%. S tem je zadostno označeno delo, da vsako sodi, ali mu bo prijalo, in ali bi mu posebno dobro ne služilo v razširjanje svojega duševnega kroga in pri pripravljanju za izpite. F. S.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Vse naročnike, ki imajo zaostanke, naj jih ob prejemu državne draginjske podpore poravnajo, da bode zadeva že urejena. Upravništvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Radivoj Korene.

Last in založba „Zaveze avstrijske jugoslovanskega učiteljstva“.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Št. 724/m. š. sv.

Razpis službe.

Na mestni slovenski dekliški osemrazrednici v Ljubljani je vsled razpisa c. kr. deželnega šolskega sveta za Kranjsko z dne 20. marca 1918 št. 1520 stalno popolniti izpraznjeno službeno mesto nadučiteljice s sistemiziranimi službenimi prejemki.

Pri podelitvi omenjenega učnega mesta pridejo v poštev zgolj le učiteljice.

Prosilkam za omenjeno službeno mesto je pravilno opremljene prošnje po predpisani službeni poti vlagati pri c. kr. mestnem šolskem svetu v Ljubljanskem

najkasneje do 12. maja 1918.

Zakasnele ali pomanjkljive prošnje se pri oddaji službe ne bodo vpoštevale.

C. kr. mestni šolski svet

V Ljubljani, dne 11. aprila 1918.

Št. 134 1918.
R

Razpis službe.

V Sv. Roku ob Sotli je na tretjaredni, mešani ljudski šoli (II. krajjevni razred) razpisana služba učitelja ozir. učiteljice, s prosto sobo. Prosilec (prosilka) mora biti več(a) slovenskega in nemškega jezika ter katoliške vere. Redno opremljene prošnje je vlagati do 15. maja 1918 na krajni šolski svet pri sv. Roku ob Sotli.

Okraini šolski svet v Rogatcu, dne 3. aprila 1918.

Predsednik:
Dr. Evgen Netolitzka.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

reg. zadr. z omejeno zavezo

Frančiškanska ulica štev. 6

se priporoča slavnim kraj. šolskim svetom in cenj. učiteljstvu v naročilo vseh uradnih šolskih tiskovin po najnovejših vzorcih. V zalogi ima vsakovrstne napise na lepenki, razne mladinske spise, vse poštnе tiskovine za šol. uporabo itd. — Priporoča se v natisk uradnih kuvert in pisemskega papirja z napisom in sploh vseh v šol. stroko spadajočih tiskovin. V zalogi vedno: K. Wider, „MOJE PRVO BERILO“.